

Elenchus, & Summ. Supplem. Theol. Moral. Decalog.

§. IV. Suspensiones in specie enumerantur. num. 125.

QUÆSTIO II.

- De effectibus Suspensionis, & eiusdem absolute. §. I. Suspendio ab Officio absolute, & simpliciter lata privat omni usu Ordinis, & Jurisdictionis, non tamen beneficio habito, neque fructibus; bene verò novo beneficio obtinendo. n. 128. Sic etiam simpliciter, & absolute suspendus ab Ordine censetur esse suspendus ab omni Ordine, & suspendus ab inferiori Ordine censetur etiam suspendus a Superiori Ordine, non è contra. n. 129. §. II. Similiter suspendio à beneficio absolute lata privat omnibus fructibus Beneficiorum, quæ suspendus possidet; non tamen ipsis Beneficiis possessis, nec reddit inhabilem ad Beneficium recipiendum. n. 130. §. III. Violans Suspensionem peccat mortaliter, & incurrit penas à Jure statutas. n. 132. §. IV. Suspendio tollitur tribus modis. n. 133. Forma absolventi à Suspensione. ibidem.

QUÆSTIO III.

Quid, & quotuplex sit Interdictum, quæ ejus causa, & subjectum?

ASSERTIO III.

- §. I. Interdictum est censura Ecclesiastica prohibens usum tam activum, quam passivum Divinorum Officiorum, certorum Sacramentorum, & sepulturæ Ecclesiasticæ. n. 135. §. II. Interdictum est triplex, nimirum Locale, Personale, & mixtum. num. 136. §. III. Causa efficiens Interdicti est omnis ille, qui jure Ordinario potest excommunicare. n. 138. §. IV. Subjectum Interdicti est quilibet fidelis præter Papam: ita tamen ut ei, qui fert interdictum, sit subjectus. Causa, seu culpa, ob quam fertur Interdictum, debet esse mortalis. num. 139.

QUÆSTIO IV.

De Effectibus Interdicti, & ejusdem absolute.

ASSERTIO IV.

- Tres sunt effectus Interdicti. n. 140. §. I. Primus Interdicti effectus est privatio aliquorum Sacramentorum. n. 141. & seqq. §. II. Secundus Interdicti effectus est privatio Divinorum Officiorum. n. 146. §. III. Tertius Interdicti effectus est privatio sepulturæ Ecclesiasticæ in loco Sacro. n. 148. §. IV. Violatio, & absolutio Interdicti explicatur. n. 150.

SECTIO IV.

De Irregularitate, & ceteris pœnis Ecclesiasticis.

QUÆSTIO I.

De Irregularitatis Essentia, Divisione, Causa, & Subjecto.

ASSERTIO I.

- §. I. Irregularitas est inhabilitas Jure Canonico introducta, directe impediens Ordinum susceptionem, & usum susceptorum. n. 153. §. II. Irregularitas est duplex, nimirum ex defectu, & ex delicto. num. 155. §. III. Causa, ob quam fertur Irregularitas, subinde est defectus naturalis, subinde moralis, subinde actus licitus, subinde illicitus. n. 156. §. IV. Subjectum Irregularitatis est omnis homo capax Ordinis, & subditus juri communi. n. 157. Petes. An ignorantia invincibilis excuset ab incurrenda irregularitate? n. 158.

QUÆSTIO II.

Quor, & quibus modis tollatur Irregularitas?

ASSERTIO II.

- Irregularitas quatuor modis tolli potest: n. 159. Nimirum. §. I. Susceptione Baptismi. n. 160. §. II. Professione Religiosa. n. 161. §. III. Ablatione, seu remotione causæ. n. 162. §. IV. Dispensatione legitima. n. 163.

QUÆSTIO III.

Quis possit in Irregularitate dispensare?

ASSERTIO III.

- §. I. Summus Pontifex potest in omnibus Irregularitatibus dispensare. n. 165. Etiam Episcopi possunt dispensare in omnibus irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus cum suis subditis, excepta ea, quæ oritur ex homicidio voluntario, & exceptis aliis deductis ad forum contentiosum. ibidem. §. II. Idem, quod Episcopi, possunt etiam Prælati Regulares Mendicantes respectu suorum subditorum. n. 167. §. III. Confessarii Regularium Mendicantium deputati à Superioribus suis ad absolvendum à casibus reservatis, suos subditos Regulares possunt etiam absolvere à censura, & dispensare in irregularitate talibus Casibus reservatis annexa, nisi Prælati Regularis aliter se explicet, vel ex circumstantiis antecedentibus, aut consequentibus aliud colligatur. n. 169. §. IV. Confessarii Regulares Mendicantes dispensant super omnibus Irregularitatibus ex delicto occulto provenientibus, super quibus possunt Episcopi. num. 170.

QUÆSTIO IV. & Ultima.

De Reliquis pœnis Ecclesiasticis, & earum Relaxatione.

ASSERTIO Ultima.

- Pœna Ecclesiastica, seu Canonica est, quæ ab Ecclesia, seu potestate Ecclesiastica, per Canones, vel secundum Canones infligitur. n. 172. §. I. Estque septuplex; Prima est Censura; Secunda est irregularitas; Tertia est inhabilitas ad Beneficia, Dignitates, & Officia Ecclesiastica; Quarta est privatio Beneficii, Dignitatis, & Officii Ecclesiastici. n. 172. §. II. Quinta Pœna Ecclesiastica est Depositio. Sexta est Degradatio. n. 173. §. III. Septima pœna Ecclesiastica est Cessatio à Divinis. n. 174. §. IV. Quis in his pœnis dispensare, vel eas tollere possit, tam respectu sæcularium, quàm respectu regularium, explanatur. n. 175. & 176.

APPENDIX.

De Virtutibus Cardinalibus, & Vitiis Oppositis.

- §. I. Virtus, & Vitium generatim explicantur. num. 177. & seqq. §. II. Prudentia, & vitia eidem opposita enumerantur, & explanantur. n. 182. & seqq. §. III. Temperantia, & vitia opposita recensentur, & enunciantur. n. 186. & seqq. §. IV. Fortitudo, & vitia opposita explicantur n. 191. de Justitia Remissivè. num. 195.

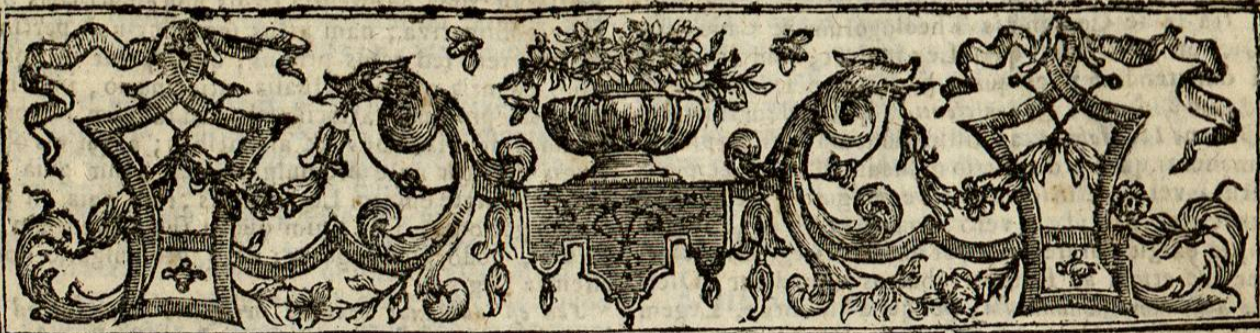
COROLLARIUM.

De Reliquis Virtutibus Justitiæ annexis.

- §. I. De Pietate, & observantia num. 196. §. II. De Obedientia, & Innobedientia. n. 200. §. III. De Gratitude, & veritate. n. 204. §. IV. De Affabilitate, & liberalitate. n. 208.

CORONIS.

Hujus Supplementis Decalogalis, seu Coronam Stellarum duodecim; id est duodecim prærogativæ Ordinis nostri Seraphici. n. 214.

SUPPLEMENTUM THEOLOGICÆ MORALIS

SUPER

DECALOGUM,

R. P. F. PATRITII SPORER,

Passaviensis, Ord. Frat. Min. Recollect. Provinciæ Argentinæ, SS. Theol. Lectoris Jubilati.

Supplementum hoc continet in se tria Capita: Primum erit de Legibus in Genere, ac de naturali Divina, Veteri, & Nova, ac de Humana, Ecclesiastica, & Civili in Specie. Secundum Caput erit de Præceptis Particularibus, certo Hominum statui, nimirum Clericali, Religioso, & Laicali propriis. Tertium Caput erit de Censuris in Genere, ac de Excommunicatione, Suspensione, & Interdicto in Specie; sicut & de Irregularitate, cæterisque pœnis Ecclesiasticis.

CAPUT I.

DE LEGIBUS IN GENERE, ET IN SPECIE.

Uemadmodum Conscientia est Actuum Humanorum Regula Interna, ita lex est eorundem Regula Externa, cui conformari debent; ut sint moraliter boni. De hac Materia agit Philosophus Moralis: sed ad obtinendam naturalem felicitatem; de hac tractat Civillista; sed ad gubernationem Politicam, & communem Reipublicæ Sæcularis pacem; de hac disputat Canonistæ; sed in Ordine ad commune Ecclesiæ bonum in foro externo obtinendum, conservandumque; hanc denique materiam examinat Theologus; quatenus lex hominem in suis actibus tam in foro externo, quàm interno conscientie dirigit, in ordine ad finem ultimum supernaturalem, in cœlesti Patria consequendum. Sit itaque in Nomine Domini.

SECTIO I.

De Lege in Genere.

QUÆSTIO I.

Quid sit Lex, & in quo ejus Essentia consistat?

SUMMARIUM.

- 1 Lex quid Nominis? 2 Lex dicitur Jus, Constitutio, Statutum. 3 Lex quid Rei? 4 Descriptio legis explicatur. 5 Varii actus ad condendam legem concurrunt. 6 Triplex Sententia circa legis essentiam. 7 Lex essentialiter consistit in actu voluntatis, 8 Ad eam tamen prærequiritur actus intellectus, Suppl. Theol. Decalog.

- 9 Qualiter lex illuminet, & dirigat subditos. 10 Promulgatio non est de essentia legis. 11 Sed tantum conditio ad hoc, ut actu obliget. 12 Diversimodè promulgantur leges.

ASSERTIO I.

Lex est Regula Stabilis Actionum Humanarum lata communitati propter Bonum Commune ab habente Auctoritatem publicam in Communitatem, obligans ad aliquid faciendum, vel omittendum: Ejus essentia consistit in solo actu voluntatis: Promulgatio non est de ejus essentia. Ita Auctores infra citandi.

§. I. Lex quid Nominis?

Lex secundum vocis Ethymon dicitur, vel à Legendis, ut notat Isidorus l. 2. Etym. cap. 18. eò quòd leges apud Veteres, tabulis infererentur, & populo congregato legerentur; vel à Deligendo secundum Ciceronem lib. 1. de leg. & S. Augustinum, q. 15. Novi testam. dicentem: Lex ab Electione dicta est, ut è multis, quod eligas, sumas; vel à ligando, ut vult Doctor Angelicus 1. 2. q. 90. art. 1. & Doctor Subtilis 4. dist. 15. q. 2. quia lex ligat, & obligat ad aliquid faciendum, vel omittendum.

Solet etiam lex vocari Jus; quia ostendit, unicuique relinquendum, & tribuendum esse, quod suum est: Statutum quia lex debet esse stabilis, & firma; Constitutio, quia est quasi Communis Statutio. Hæc autem Nomina in eo differunt, quòd leges Supremi Principis Sæcularis dicantur Jura; Romani verò Pontificis Decreta vocentur Constitutiones; & Decreta inferiorum Principum, Civitatum, & Populorum dicantur Statuta; quamvis non raro soleant confundi, & sumi promiscuè, prout etiam in decursu fiet à nobis.

§. II. Lex quid Rei?

Lex quoad rem communiter describitur, quòd sit Regula stabilis actionum humanarum lata communitati propter bonum.

